

Rusland bør optages i NATO

Det er nu 20 år siden, Warszawa-pagten brød sammen, og Rusland stod tilbage som Sovjetunionens arvtager både hvad angik den gamle supermagts gæld, dårlige omdømme og få privilegier som f.eks. pladsen som permanent medlem af FNs Sikkerhedsråd. Boris Jeltsins nye regering meldte sig dog i første omgang som Vestens allierede, og Rusland lå på linje med Vesteuropa i de fleste værdipolitiske spørgsmål. Dødsstraffen blev i praksis afskaffet, ligesom straffen for homoseksualitet. Rusland bekendte sig til markedsøkonomi, frie valg, menneskerettigheder og demokrati. Landets problemer var af økonomisk art. Den militære og politiske modsætning mellem Vesten og Rusland trådte i baggrunden.

Op igennem 90'erne tog vi det ikke særlig alvorligt, når Rusland så alligevel ikke rettede ind med Vestens linje. Rusland slog sig i tøjret over NATOs militære indgriben mod Serbien. Rusland forsøgte spagt at gøre indsigelser mod optagelsen i NATO af de baltiske lande, Polen, Tjekkiet og Ungarn. Men uden resultat. Politisk deltes det gamle Østeuropa nu op i Rusland på den ene side og alle de andre gamle østlande på den anden side – herunder de tidligere sovjetrepublikker. Sådan er det stadig. Vi vil gerne optage Ukraine i NATO. På et tidspunkt. Vi vil gerne optage Georgien i NATO. På et tidspunkt. Vi vil gerne optage Moldova i NATO. På et tidspunkt. Men ikke Rusland. Faktisk vil vi særligt gerne optage de postsovjetiske lande netop på trods af Ruslands indsigelser, for det skal være deres ret. Men kun få taler om at få Rusland ind under samme hat.

Tager vi et kig på kloden ovenfra er det egentlig besynderligt, at NATO nu skal omfatte hele den nordlige halvkugle undtagen Rusland. Hvorfor kan det egentlig ikke være et strategisk mål at optage Rusland i NATO? Det er jo netop lykkedes at støtte den demokratiske udvikling overalt i det gamle Østeuropa med først optagelse i NATO og siden EU som gulerod. Hvad mon der ville ske, hvis man skiftede signaler over for Rusland og i stedet for at sætte landet i skammekrogen som den udemokratiske, uciviliserede bjørn, der konstant er under mistanke for at ville tryne sine små naboer og sin egen befolkning, begyndte at komme Rusland i møde og udviste langt større forståelse for Ruslands problemer?

Når nu Anders Fogh Rasmussen ser ud til at blive Generalsekretær i NATO, kunne det være forfriskende nytænkning for ham at have dette budskab med fra Danmark: Tænk Rusland ind i NATOs fremtid – frem for at hænge fast i gamle fjendebilleder.